

Brussel, 13 juli 2020
REV1 – vervangt de kennisgeving van
8 februari 2018

KENNISGEVING AAN BELANGHEBBENDEN

TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK EN EU-REGELS OP HET GEBIED VAN DE MARKTEN VOOR FINANCIËLE INSTRUMENTEN

Het Verenigd Koninkrijk heeft zich op 1 februari 2020 uit de Europese Unie teruggetrokken en is daarmee een “derde land” geworden¹. Het terugtrekkingsakkoord² voorziet in een overgangperiode die op 31 december 2020 eindigt. Tot die datum is het EU-recht onverminderd van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk³.

Tijdens de overgangperiode zullen de EU en het Verenigd Koninkrijk onderhandelen over een akkoord over een nieuw partnerschap. Het is echter niet zeker of dat akkoord aan het einde van de overgangperiode is gesloten en in werking treedt. Hoe dan ook, dat akkoord zou een relatie tot stand brengen die heel anders zal zijn dan de huidige deelname van het Verenigd Koninkrijk aan de interne markt⁴.

Bovendien zal het Verenigd Koninkrijk na de overgangperiode een derde land zijn wat de uitvoering en toepassing van het EU-recht in de EU-lidstaten betreft.

Alle belanghebbenden, en met name marktdeelnemers, worden daarom gewezen op de juridische situatie en de praktische gevolgen die het einde van de overgangperiode op hun activiteiten zullen hebben.

Advies aan belanghebbenden:

Beleggingsondernemingen wordt aangeraden om zorgvuldig de gevolgen van het einde van de overgangperiode na te gaan en passende maatregelen te nemen; zo moeten zij bijvoorbeeld ervoor zorgen dat de nodige vergunningen voorhanden zijn en dat de nodige

¹ Een derde land is een land dat geen lid is van de EU.

² Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 29 van 31.1.2020, blz. 7) (hierna “het terugtrekkingsakkoord” genoemd).

³ Behoudens enkele uitzonderingen waarin artikel 127 van het terugtrekkingsakkoord voorziet. Die uitzonderingen zijn echter niet relevant in het kader van deze kennisgeving.

⁴ Een vrijhandelsakkoord kent bijvoorbeeld niet de begrippen die eigen zijn aan de interne markt (op het gebied van goederen en diensten), zoals wederzijdse erkenning.

maatregelen zijn genomen voor een eventuele hervestiging, bedrijfsreorganisatie of aanpassing van contracten. Beleggingsondernemingen moeten hun cliënten en tegenpartijen ook correct informeren over de gevolgen van het einde van de overgangperiode voor hun activiteiten en contractuele relaties en over de gevolgen van daarmee samenhangende maatregelen die een onderneming heeft genomen of voornemens is te nemen (zoals het verlies van paspoortrechten, gevolgen van een bedrijfsreorganisatie, veranderingen in contractvoorwaarden of contract- of wettelijke rechten van cliënten of tegenpartijen, met inbegrip van het recht om de contractvoorwaarden te wijzigen of de contracten te vernietigen en verhaalrechten).

Aanpassing van activiteiten en beleggingsstrategieën voor beleggingsondernemingen en onderliggende cliënten moeten zijn voorbereid op een situatie waarin er aan het einde van de overgangperiode geen gelijkwaardigheid is⁵. Wanneer beleggingsondernemingen grondig zijn voorbereid, zal dit de individuele blootstelling van ondernemingen en hun cliënten aan eventuele gevolgen bij het einde van de overgangperiode beperken. Beleggingsondernemingen wordt daarom sterk aangeraden de tijd tot en met 31 december 2020 te benutten om alle nodige maatregelen te nemen om zich voor te bereiden op de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk en op het einde van de overgangperiode.

Opgelet: In deze kennisgeving wordt niet ingegaan op:

- EU-regels inzake wets- en jurisdictieconflicten (“justitiële samenwerking in burgerlijke en handelszaken”);
- EU-vennootschapsrecht;
- EU-regels inzake bescherming van persoonsgegevens.

Deze aspecten komen aan bod in andere kennisgevingen die momenteel worden voorbereid of reeds zijn bekendgemaakt⁶.

Na het einde van de overgangperiode zijn de EU-regels van het MiFID-raamwerk voor beleggingsdiensten en -activiteiten⁷ niet langer van toepassing op het Verenigd Koninkrijk. Dit heeft met name de onderstaande gevolgen.

⁵ De artikelen 23, 28 en 47 van Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten in financiële instrumenten (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 84) (“MiFIR-verordening”).

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_nl.

⁷ Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 349) (“MiFID II-richtlijn”) en MiFIR-verordening.

1. VERGUNNINGEN

- Aan het einde van de overgangperiode zullen entiteiten gevestigd in en met een vergunning van de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk (hierna “beleggingsondernemingen uit het Verenigd Koninkrijk” genoemd) niet langer een MiFID-vergunning kunnen krijgen⁸ om MiFID-beleggingsdiensten en -activiteiten aan te bieden⁹ (zij zullen hun zogenoemde “EU-paspoort” verliezen) en zullen ondernemingen uit derde landen worden. Dit betekent dat die beleggingsondernemingen in de EU geen diensten meer zullen mogen aanbieden op basis van hun bestaande vergunningen¹⁰.
- EU-dochterondernemingen (juridisch onafhankelijke ondernemingen die in de EU zijn gevestigd en die onder zeggenschap staan van of verbonden zijn met beleggingsondernemingen die zijn gevestigd in of een vergunning hebben uit het Verenigd Koninkrijk) kunnen blijven functioneren als EU-beleggingsondernemingen indien zij in één van de EU-lidstaten een MiFID-vergunning hebben gekregen. Die ondernemingen zullen, net als iedere andere vergunninghoudende MiFID-onderneming in de EU, aan MiFID-vereisten moeten voldoen, waaronder inhoudelijke vereisten (zoals governance, uitbesteding of het gebruik van bijkantoren in een derde land om diensten aan te bieden in de EU)¹¹. Het bedrijfsmodel en de structuur van dergelijke ondernemingen (zoals hun banden met entiteiten buiten de EU) zullen onderdeel zijn van de beoordeling door de op grond van de MiFID-richtlijn bevoegde autoriteiten (bv. gekwalificeerde aandeelhouders, bedrijfsmodel/structuur van de groep, het potentiële (prudentiële) geconsolideerde toezicht (of het ontbreken daarvan) enz.).
- Bijkantoren in de EU van in het Verenigd Koninkrijk gevestigde beleggingsondernemingen zullen bijkantoren van beleggingsondernemingen uit derde

⁸ Artikel 5 van de MiFID II-richtlijn. Ook kredietinstellingen met een vergunning op grond van Richtlijn 2013/36/EU kunnen beleggingsdiensten en -activiteiten aanbieden. Voordat de betrokken bevoegde autoriteiten een vergunning op grond van Richtlijn 2013/36/EU toekennen, dienen zij na te gaan of deze instellingen voldoen aan de desbetreffende MiFID-voorschriften.

⁹ Bijlage I bij de MiFID II-richtlijn bevat een lijst van diensten, activiteiten en financiële instrumenten die onder het MiFID-raamwerk vallen.

¹⁰ Het voordeel van het MiFID-paspoort zal dus worden beperkt tot in de EU gevestigde beleggingsondernemingen die een MiFID-vergunning hebben gekregen in overeenstemming met de in het MiFID-raamwerk beschreven voorwaarden inzake vergunningverlening en inhoudelijke vereisten. Zie ook ESMA-advies “General Principles to support supervisory convergence in the context of the UK withdrawing from the EU” (https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/esma42-110-433_general_principles_to_support_supervisory_convergence_in_the_context_of_the_uk_withdrawin_g_from_the_eu.pdf) en ESMA-advies “Opinion to support supervisory convergence in the area of investment firms in the context of the United Kingdom withdrawing from the European Union” (<https://www.esma.europa.eu/document/opinion-support-supervisory-convergence-in-area-investment-firms-in-context-united-kingdom>).

¹¹ Zie ook bovengenoemde ESMA-adviezen en specifieke toelichting over die kwesties, met name over de risico’s van brievenbusentiteiten die kunnen ontstaan als gevolg van het gebruik van uitbestedingsregelingen of het feit dat een beroep wordt gedaan op bijkantoren buiten de EU voor het verrichten van functies/diensten ten aanzien van cliënten in de EU. Het beroep op bijkantoren buiten de EU moet zijn gebaseerd op objectieve redenen die verband houden met de diensten die in het rechtsgebied buiten de EU worden verricht, en mag niet leiden tot een situatie waarin dergelijke bijkantoren buiten de EU wezenlijke functies uitoefenen of diensten verrichten in de EU.

landen worden en zullen moeten voldoen aan nationale voorwaarden die van toepassing zijn in de lidstaat waar het bijkantoor is gevestigd of aan de regeling die in de artikelen 39 tot en met 41 van de MiFID II-richtlijn is vastgesteld, al naar gelang. Het verrichten van diensten/activiteiten blijft beperkt tot het grondgebied van die lidstaat.

- Marktspelers/beleggingsondernemingen uit het Verenigd Koninkrijk die een handels- of uitvoeringsplatform exploiteren, zullen niet langer kunnen profiteren van de MiFID-vergunning/-licentie¹². In het Verenigd Koninkrijk gevestigde gereguleerde markten, multilaterale handelsfaciliteiten (MTF's) of beleggingsondernemingen met systematische interne afhandeling zullen dus niet langer in aanmerking komende plaatsen van uitvoering zijn voor het verhandelen van aandelen waarvoor de MiFIR-verplichting voor de verhandeling van aandelen geldt. Hun EU-tegenhangers zullen niet langer kunnen handelen in aandelen waarvoor de verplichting tot verhandeling van aandelen op die platforms geldt.¹³ Evenmin zullen in het Verenigd Koninkrijk gevestigde gereguleerde markten, MTF's of georganiseerde handelsfaciliteiten (OTF's) nog langer in aanmerking komende plaatsen van uitvoering zijn voor de MiFIR-verplichtingen inzake derivatenhandel¹⁴ en hun EU-tegenhangers zullen niet langer op die platformen kunnen handelen. De Commissie is gemachtigd om handelsplatformen van derde landen gelijkwaardig te verklaren ten aanzien van de EU-verplichtingen inzake de verhandeling van aandelen en derivaten¹⁵. De beoordeling van de gelijkwaardigheid van het Verenigd Koninkrijk op dit punt loopt nog en is dus nog niet afgerond. Alle belanghebbenden moeten dus worden geïnformeerd en voorbereid zijn op een scenario waarin aandelen en derivaten waarvoor EU-handelsverplichtingen gelden, niet langer op handelsplatformen in het Verenigd Koninkrijk kunnen worden verhandeld. In beide gevallen zullen EU-tegenhangers een nieuwe beoordeling moeten maken van hun handelsregelingen om ervoor te zorgen dat verder voldaan wordt aan hun verplichtingen uit hoofde van het MiFID-raamwerk.
- Het einde van de overgangperiode zal ook een effect hebben op de in deel C, punt 6, van bijlage I bij de MiFID II-richtlijn beschreven uitzondering ("REMIT-carve-out van MiFID"). Om niet als financieel instrument te worden beschouwd, moet een derivatencontract aan drie voorwaarden voldoen: i) het moet kwalificeren als een voor de groothandel bestemd energieproduct; ii) het moet worden verhandeld op een georganiseerde handelsfaciliteit (OTF), en iii) het moet fysiek worden afgewikkeld. Het einde van de overgangperiode zal een effect hebben op de eerste twee voorwaarden. Met name, wanneer een voor de groothandel bestemd energieproduct niet op een OTF in de EU wordt verhandeld, zou het niet langer in aanmerking

¹² Zie de artikelen 5 en 44 van de MiFID II-richtlijn. Zie ook ESMA-advies "Opinion in the area of secondary markets in the context of the UK withdrawing from the EU" (https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/esma70-154-270_opinion_to_support_supervisory_convergence_in_the_area_of_secondary_markets_in_the_context_of_the_united_kingdom_withdrawing_from_the_european_union.pdf).

¹³ Zie, over handelsverplichtingen, artikel 23 van de MiFIR-verordening.

¹⁴ Zie artikel 28 van de MiFIR-verordening. Derivaten waarvoor de handelsverplichting geldt, omvatten renteswaps in euro, dollar en pond in de meest voorkomende benchmarklooptijden, alsmede indexkredietverzuimswaps (Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/2417 van de Commissie).

¹⁵ Zie de artikelen 23 en 28 van de MiFIR-verordening.

komen voor de uitzondering van deel C, punt 6, van bijlage I bij de MIFID II-richtlijn¹⁶.

- Handelsplatformen en centrale tegenpartijen (CTP's)¹⁷ in het Verenigd Koninkrijk zullen niet langer, zoals voorheen gold, open en niet-discriminerende toegang hebben tot, respectievelijk, EU-handelsplatformen en -CTP's en EU-benchmarks.

2. OVEREENKOMSTEN

- Het verlies van MiFID-vergunningen kan ook gevolgen hebben voor de betrekkingen met cliënten/tegenhangers in de EU en kan van invloed zijn op de mogelijkheden voor in het Verenigd Koninkrijk gevestigde ondernemingen om bepaalde uit bestaande overeenkomsten voortvloeiende verplichtingen en activiteiten te blijven uitvoeren¹⁸. Op grond van de MiFID II-richtlijn¹⁹ moeten ondernemingen maatregelen nemen om de continuïteit in de uitvoering van beleggingsdiensten en -activiteiten te garanderen. Met het oog daarop dienen ondernemingen na te gaan welke gevolgen het einde van de overgangperiode kan hebben voor hun activiteiten en dienen zij compliancerisico's in kaart te brengen en te beperken.

Evenmin zouden cliënten bijvoorbeeld nog langer via in het Verenigd Koninkrijk gevestigde ondernemingen rechtstreekse elektronische toegang tot in de EU gevestigde handelsplatformen hebben. Voorts zullen in het Verenigd Koninkrijk gevestigde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) niet-EU-abi's worden en kunnen in de EU gevestigde beleggingsondernemingen deze alleen nog aan hun cliënten distribueren indien de desbetreffende bepalingen van Richtlijn 2011/61/EU (AIFM-richtlijn) in acht worden genomen.

3. OVERIGE ASPECTEN

- Het uitbesteden van bepaalde operationele functies aan aanbieders in het Verenigd Koninkrijk kan alleen plaatsvinden wanneer de desbetreffende MiFID-voorwaarden in acht worden genomen²⁰. Met name zal het uitbesteden aan entiteiten in het Verenigd Koninkrijk van functies met betrekking tot portefeuillebeheer alleen zijn toegestaan wanneer de voorwaarden van artikel 32 van

¹⁶ Zie ook de publieke verklaring van ESMA over het effect van de Brexit op de MiFID II-richtlijn/MiFIR-verordening en op de benchmarkverordening; https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/esma70-155-7253_public_statement_mifidii_bmr_provisions_under_a_no_deal_brexit.pdf

¹⁷ De artikelen 35 tot en met 38 van de MiFIR-verordening.

¹⁸ Mede in het licht van toepasselijke nationale regels.

¹⁹ Artikel 16, lid 4, van de MiFID II-richtlijn.

²⁰ Zie artikel 16, lid 5, van de MiFID II-richtlijn, zoals nader uitgewerkt in Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/565 van de Commissie van 25 april 2016 houdende aanvulling van Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de door beleggingsondernemingen in acht te nemen organisatorische eisen en voorwaarden voor de bedrijfsuitoefening en wat betreft de definitie van begrippen voor de toepassing van genoemde richtlijn (PB L 87 van 31.3.2017, blz. 1).

Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/565 in acht worden genomen, onder meer de voorwaarde dat samenwerkingsregelingen voorhanden zijn tussen de bevoegde nationale autoriteiten en de bevoegde autoriteiten in het Verenigd Koninkrijk. Bovendien heeft de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA) adviezen uitgebracht met specifieke toelichting over die kwesties, met name over de risico's van brievenbusentiteiten die kunnen ontstaan als gevolg van het gebruik van uitbestedingsregelingen of het feit dat een beroep wordt gedaan op bijkantoren buiten de EU voor het verrichten van functies/diensten ten aanzien van cliënten in de EU²¹.

- In het licht van MiFID-verplichtingen inzake informatieverstrekking aan cliënten moeten ondernemingen die beleggingsdiensten aanbieden, cliënten of potentiële cliënten accuraat en tijdig – in elk geval voordat cliënten aan een overeenkomst zijn gebonden – informeren over de mogelijke gevolgen van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de EU voor de levering van diensten en de rechten van beleggers, onder meer over het feit dat de onderneming haar MiFID-vergunning verliest²². Ondernemingen die beleggingsdiensten aanbieden, dienen hun cliënten ook tijdig in kennis te stellen van ingrijpende wijzigingen in de reeds verschaft informatie, onder meer indien zich ingrijpende wijzigingen voordoen in de situatie van de onderneming en eventuele gevolgen daarvan voor overeenkomsten²³.
- Overeenkomstig artikel 59 van de MiFID II-richtlijn is voor het verrichten van datarapporteringsdiensten²⁴ een vergunning vereist van de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst. In het Verenigd Koninkrijk gevestigde aanbieders van datarapporteringsdiensten die geen MiFID-vergunning van een bevoegde autoriteit in de EU hebben gekregen, zullen niet langer EU-markten kunnen bedienen.

De website van de Commissie over financiële markten https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/financial-markets_en bevat algemene informatie over MiFID-beleggingsdiensten en -activiteiten. Die webpagina's zullen zo nodig worden geactualiseerd.

Europese Commissie

Directoraat-generaal Financiële Stabiliteit, Financiële Diensten en Kapitaalmarktenunie

²¹ ESMA-advies “General Principles to support supervisory convergence in the context of the UK withdrawing from the EU” (31 mei 2017) (https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/esma42-110-433_general_principles_to_support_supervisory_convergence_in_the_context_of_the_uk_withdrawing_from_the_eu.pdf) en ESMA-advies “Opinion to support supervisory convergence in the area of investment firms in the context of the United Kingdom withdrawing from the European Union” (13 juli 2017) (<https://www.esma.europa.eu/document/opinion-support-supervisory-convergence-in-area-investment-firms-in-context-united-kingdom>).

²² De artikelen 44 en 46 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/565.

²³ Artikel 46 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/565.

²⁴ Zie bijlage I, deel D, bij de MiFID II-richtlijn.